

הדף היומי בבלי: מסכת בבא קמא דף ט"ז
הדף היומי בהלכה: מסימן קל"ד סעיף ב' עד סימן קל"ה
המוסר היומי: שמיה"ל חלק ב' פרק י"א 'ויבא יוסף' עד 'וישראל'

לוח
לימוד
יומי:

אלפי לומדי 'הדף היומי' השתתפו בסיום סדר נשים ותחילת סדר נזיקין

המעמד המרכזי נערך בעיר ביתר עילית בראשות מרנן ורבנן גדולי ישראל שליט"א

רבני העיר ביתר עילית הרבנים הגאונים רבי דוד צבי אורטנדליך שליט"א ורבי יעקב טופיק שליט"א שעמדו על הצורך להרחיב את מעגל לומדי הדף היומי בעיר ומחוצה לה ככל היותר. בדבריהם אף הביעו את הוקרתם וברכתם הנרגשת למייסד ארגון 'דרשו' הרב דוד הופשטטר שליט"א אשר לו זכויות רבות בלימוד התורה בארה"ק וברחבי תבל.

לאחר מכן נשא דברים נלהבים נשיא ארון "דרשו" העולמי הרב דוד הופשטטר שליט"א אשר הביע את ברכתו והוקרתו להמוני לומדי הדף היומי, מתוך תקווה שיזכו להגדיל תורה ולהאדירה ביתר שאת וביתר עוז.

את המשא המרכזי לכבוד המעמד הכביר נשא הגאון רבי מיכל זילבר שליט"א ראש ישיבת זויעהל. בדבריו הרחיב אודות הזמן גרמא כאשר המעמד מתקיים באסרו חג דשבועות זמן קבלת התורה, אשר וודאי כל אחד ואחד קבל על עצמו להוסיף בתורה ככל האפשר. כמו"כ הרחיב בדבריו שלצד לימוד התורה צריך גם יראת חטא וללא יראת חטא אין חכמתו מתקיימת. במהלך דבריו אף הרחיב בחשיבות לימוד התורה אשר הוא מיסודי היסודות של האיש הישראלי, בדבריו קראו לציבור הרחב להצטרף למעגל לומדי הדף היומי אשר זוהי הערובה היחידה להמשך קיום רצף הדורות.

את האירוע פיארו בהשתתפותם כ"ק מרן אדמו"ר מבאיאן שליט"א, כ"ק מרן אדמו"ר מלעלוב שליט"א, כ"ק מרן אדמו"ר מזויעהל שליט"א, כ"ק מרן אדמו"ר מנדבורנא ביתר שליט"א לצד רבני העיר, ראשי הכוללים, מגידי השיעורים ופרנסי העיר. את האירוע הנעימו בעל המנגן ר' ישראל אדלר, מקהלת מלכות בניצוחו של ר' פנחס ביכלר וכן הבעל מנגן ר' זאנוויל וינברגר בליווי תזמורתו של המנצח העולמי ר' משה מרדכי (מונה) רוזנבלום הי"ו.

ה' הלר

המעמד החשוב החל כבר בשעות אחר הצהריים כאשר למעלה מחמישים מגידי שיעורים בדף היומי מכל רחבי העיר ביתר עילית מכל החוגים והעדות התכנסו במעונו של מרן הגר"ח קנייבסקי שליט"א לסיים את סדר לימוד נשים בדף היומי שנלמד ברוב עמל ויגיעה.

בסיום מסכת קידושין שבסדר נשים התכבד הגאון רבי משה טוביה וייסברגר שליט"א רב ואב"ד קהל יראים - בודעפסט בשכונת הגפן. בתחילת לימוד מסכת בבא קמא שבסדר נזיקין התכבד הרה"ג ר' ישי אלפנבין שליט"א מגיד שיעור בדף היומי בביהמ"ד שע"י ישיבת הר"ן בשכונת הדקל. באמירת ה'קדיש' התכבד כ"ק מרן אדמו"ר מאלכסנדר שליט"א. במעמד החשוב אף נשא דברים נלהבים לכבודה של תורה הגאון רבי חיים פיינשטיין שליט"א ראש ישיבת בית יהודה ועטרת שלמה.

בסיום המעמד האציל מרן הגר"ח קנייבסקי שליט"א מברכותיו על המוני משתתפי השיעורים ובראשם המגידי שיעורים החשובים שהתכנסו לכבודה של תורה שיזכו ללכת מחיל אל חיל ולסיים את כל הש"ס כולו.

מהעיר בני ברק נסעו המגידי שיעורים בהסעה מיוחדת ומאורגנת הישר אל אולם האירועים המרכזי בעיר ביתר עילית שם התקבלו בכבוד וביקר על ידי קהל האלפים שקדמו אותם בשירה ובזמרה כיאה לכבודה של תורה ולומדיה.

את המעמד הגדול פתח והנחה הרב טוביה פריינד שקידם בברכה את קהל ההמונים שהגיעו להשתתף ולהביע כבוד ויקר לתורה ולומדיה. דברי חיזוק והתעוררות בחשיבות לימוד הדף היומי נשאו

מדוע כדאי לראות את הכתב מקרוב בשעת הגביהת ספר התורה?

מנהג בני ספרד וחלק מבני אשכנז להגביה את ספר התורה לפני הקריאה, ומנהג חלק מבני אשכנז להגביה לאחר הקריאה. בעת ההגביה חובה על כל הנוכחים בבית הכנסת לעמוד, ומצוה הן על האנשים והן על הנשים בעזרת הנשים - לראות את הכתב ולכרוע, ולומר "וזאת התורה...", כנהוג; ואין לומר 'וזאת התורה' אלא למול הכתב; ויש נוהגים גם להצביע לעבר ספר התורה בשעה שאומרים 'וזאת התורה'. וטוב לראות את הכתב מקרוב עד שיוכל לקרואו, כי על ידי זה 'נמשך' אור גדול על האדם. [סעיף ב' וס"ק ח', י' יא ריב; ביאורים ומוספים דרשו, 9 ו-11]

מתי בירכו כל ישראל את מי שמגביה את ספר התורה?

נאמר בתורה: "ארור אשר לא יקים את דברי התורה הזאת", ומפרש הרמב"ן: "על דרך אגדה, על החזן שאינו מקים ספר תורה להראות פני כתיבתו לכל, שמצוה לראות הכתוב ולכרוע ולומר 'וזאת התורה'". וב'ארחות חיים' כתב שה'ארור' נסוב על חזן שאינו מגביה את ספר התורה בעת אמירת "גדלו לה' אתי" לאחר הוצאתו מהארון; וצריך להגביהו גם בעת אמירת "שמע ישראל" ו"אחד אלקינו". ואמרו חכמינו ז"ל שכנגד כל 'ארור' אמרו 'ברוך', דהיינו שאמרו גם: "ברוך אשר יקים..." וענו כל העם 'אמן'. [ס"ק יג; ביאורים ומוספים דרשו, 9 ו-17; סוטה לז, א]

באיזה מקרה אומרים 'ברוך שמייה' לפני התפילה?

נהגו ישראל - על פי הזוהר הקדוש וכתבי האריז"ל - לומר בעת הוצאת ספר התורה את תפילת 'ברוך שמייה', הן בחול והן בשבת. יש אומרים שצריך לומר את התפילה לאחר הוצאת ספר התורה מהארון, בעודה ביד המוציא, ויש מהם שכתב שצריך להתחיל לאומרה בשעת ההוצאה ממש; ויש אומרים שצריך לאומרה לפני הוצאת הספר. ובמקום שאין בו ספר תורה ולא ארון, ומביאים את הספר ממקום אחר - יש שכתב לומר ברוך שמייה בשעה שמכניסים את הספר לבית הכנסת; ואף אם מכניסים אותו לפני התפילה. [ס"ק יג; ביאורים ומוספים דרשו, 14]

אתמול למדנו

- בשבת וביום טוב אין האבל משמש כש"ץ. ובביאור הלכה כתב שבכל יום שאין אומרים 'למנצח', למעט ערב יום כיפור, אין האבל משמש כש"ץ; ובנוגע למנחה וערבית בימים אלו ישנן דעות שונות.
- כאשר יש בבית הכנסת שני אבלים שיש להם 'חיוב' לשמש כש"ץ - ישנם דיני קדימה שונים המבוארים בפוסקים, בהתאם לדרגת החיוב.
- מנהג רוב ישראל בזמננו לומר לאחר חזרת הש"ץ בשחרית ובמנחה - לפני 'תחנון' - וידוי ו'שלוש עשרה מידות'; ויש שנוהגים לאומרם רק בשני ובחמישי, לפני 'והוא רחום'; ויש שאין אומרים כלל.

מחר נלמד

- מקור התקנה של קריאת התורה בשבת ובשני וחמישי
- מי שהחסיר כמה מילים בקריאת התורה - האם צריך לחפש מקום שבו יוכל לשמוע שוב?
- מה ההבדל אם לא קראו בשבת את פרשת בהר או את פרשת בחוקות?